

Ἐν Κυπαρισσίᾳ παρὰ τὴν θέσιν Παναγία εύρεθη τεῖχος, ὅπερ ὑποτίθεται ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.

— Τὸ «Ματίνο» τῆς Νεαπόλεως ἀγγέλλει τὴν ἔξαφάνισιν ἑνὸς ἀριστουργηματος τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς τέχνης, ἣτοι τοῦ περιφρίμου ἀγάλματος τῆς «Ἀφροδίτης» τοῦ Φειδίου.

Τὸ ἀγαλματίανευρεθέμη πλησίον τῆς Νεαπόλεως κατὰ τὴν διάρκειαν ἀνασκαφῶν γενομένων τῷ 1913 καὶ ἡγούμασθη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ ἀρχαιοφύλου μαρκησίου Σπινέλη, κατατεθὲν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς πόλεως.

Οὐλίγον χρόνον βραδύτερον τὸ ἀγαλματίανευρεθέμη ἐν Νεαπόλεως. Η ἔφορεύουσα τὸ ἀρχαία μνημεῖα κρατικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἰταλίας, ἔσαναγκασθεῖσα ὑπὸ τῶν ἔφημερῶν νὰ δώσῃ ἔξηγήσεις, ἀνεκούνωσεν ὅτι τὸ Φειδιακὸν ἀγαλματίανευρεθέμη ἐν Νεαπόλεως διίδιαιτέρου βαρονίου, ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ρότσιλδ εἰς Νεάπολιν. Ήροστίθεται ὅτι ἐπειδὴ ὑπῆρχον δύο «Ἀφροδίται» εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Νεαπόλεως, ἐπωλήθη εἰς τὸν διοεπατομηματικοῦ ἐκείνη περὶ τῆς ὥρας ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι δὲν εἶνε ἡ γηγενία.

— Κατηρτίσθη ἐπιτροπὴ ἐν Ἀθήναις ἐκ τῶν κακοφών, Νέονοι ὡς προέδρους. Καρ. Πιπάλ γενικοῦ γραμματέως, Δ. Αλγινήτου, Π. Καρβαδία, Χρ. Τσούντα, Δ. Γεωργακάκη, Κ. Ρωμαίου, Κ. Κουρουνιώτη, Α. Κεραμοπούλου, Α. Οοδάγδου, Γ. Ολοκονόμου καὶ Δ. Καλογεροπούλου ὡς μελῶν, προορισμὸν ἔχονσα νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν σχεδιαγράφησιν καὶ φωτογράφησιν τῶν μωσαϊκῶν καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ ἔρμηνευτικοῦ κειμένου καὶ ἀποστολὴν ἀντῶν εἰς τὴν ἐν Παρισίοις Ἐπιτροπὴν διὰ τὰ περαιτέρω, προκειμένου νὰ ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὡς μέλους τῆς ἐν Βρυξέλλαις Διεθνοῦς Ἐνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν. Συλλογὴ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαίων φημιδιωτῶν (μωσαϊκῶν) ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιγραφῶν καὶ τῶν Γραμμάτων.

— Τὸ Ἀρχ. Συμβούλιον ἐκήρυξεν ἀπαντας τοὺς πρὸ τοῦ 1830 ἀνεγερθέντας ναοὺς τῆς Ἀττικῆς μνημεῖα Βυζαντινῆς τέχνης καὶ ἀπηγόρευσε πάσιν ἄγεν ἀδείας τοῦ ἐπισκευήν. Οἱ ναοὶ οὗτοι ἀνέρχονται εἰς 250. Ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲν θά ληφθῆ δημόσια πρόνοια;

— Ἐδωρήθη ὑπὸ τοῦ ἐν Λογδίνῳ κ. Μ. Ἐμπειρίκου εἰς τὸ Ἀρχ. Μουσεῖον Ἀθηνῶν ἀγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, περικαλλέστατον, προερχόμενον ἐκ τῆς διαλυθείστης συλλογῆς τοῦ λόρδου Χόπ.

— Ο μέχρι τοῦδε ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Γ. Οἰκονόμου διωρίσθη εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Σβορώνου κενήν θέσιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθν. Νομισματικοῦ Μουσείου.

— Παρηγήθη, ὑποβιβασθείς, ὁ ἔφορος ἀρχαιοτήτων Ἀργολιδοκορινθίας καὶ Ἀρκαδίας κ. Ἀλ. Φιλαδελφεύς. Τὸ γενόμενον πρὸς αὐτὸν ἀδίκημα ἔτυχε γενικής καταργίσεως.

Συνδρομητῆς. — Εἰκόνα τοῦ Ρενάρ (φωτοτυπική) θὰ εὑρετε εἰς τὸν Α' τόμον τῆς «Πινακοθήκης». Τοῦ Τέλη Ηετούλη εἰς τὸν Ε' τόμον (1905).

Φίλω. — Τὰ καλλίτερα ὑπὸ ἐπιφυλ πολυτελείας καὶ διακοσμήσεως Δημαρχεῖα ἔχουν οἱ Παρίσιοι, ή Βιέννη καὶ η Κοπεγχάγη.

Ν. Σ. — Τὴν 28 Αὐγούστου 1919 εἶνε ὁ Σατωριάν τὰ γειτόνια τοῦ Σενιέ καὶ τὰ ἐδημοσίενος.

Μεμψιμούρω. — Λησμονεῖτε ὅτι κατὰ τὴν πηδείαν τοῦ Μόζαρ η παρενθέμησαν μόνον οἱ γενροθάπται τους;

Θεατροφίλω. — Τὴν μεγαλειτέραν θεατρικὴν βιβλιοθήκην ἔχει η Γαλλ. Ακαδημία. Τὴν ἐκληροδοτησεν εἰς αὐτὴν ὁ ἐν Μασσαλίᾳ Αὔγουστος Ρουδέλ πρό τινων ἔτῶν.

Παρ' ἡμῖν δένοντας πλήρη σχεδὸν συνλογὴν θεατρικῶν ἐνδεδομένων ἔργων πρωτοτύπων καὶ κατὰ μετάφρασιν 400 περίπου. Ο πρόξενος κ. Ἀγδρ. Χαραλάμπης καὶ ὁ καρτοπόλης κ. Ἀγδρ. Πάσχας. Αγρίγασφον τῶν καταλόγων ἔχει ὁ κ. Τ. Ἀμπελᾶς.

Λαϊκῶ. — Ἐξ ἐπιστολῶν καὶ ἀποσπασμάτων ἐκκλησιαγραφέων, καθά βεβαιοῦ Ἰταλικὸν περιοδικόν, τεκμέριαται ὅτι δι Χριστός ἀπέθανε τῇ 25 Μαρτίου. Συνεπῶς δύναται νὰ δοισθῇ ὡς τακτὴ ἡμέρα ἐορτασμοῦ τοῦ Πάσχα η 27 Μαρτίου.

ΟΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΕΣ τὴν συνδρομήν των παρακαλοῦνται ὅπως ἀποστείλωσιν αὐτὴν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης», ἵνα μὴ διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ὁ α'. τόμος τῆς «Πινακοθήκης». Τιμὴ ἵκανοποιητική.

**ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
·Οδὸς Ἐρροῦ 10**

«Ο καλλιτέχνης κ. Ν. Ζωγράφος ἐγκαταστάθεις ἐνταῦθα ἐκ Σμύρνης κατήρτισε τέλειον ἔργαστήριον φωτογραφικόν. Εἰσηγητής ἐν Ἑλλάδι τῆς χρυσοτυπίας. Φωτογραφίαι εγγονού, τέλειαι εἰς ἀπόδοσιν, ἐπίσης ἔγχρωμοι, εἰςτοικήλα μεγέθη, φῶτα μὲ ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν, μηχανήματα τελειότατα. Επεξεργασία λεπτοτάτη.»